

Soldater Skriften - Soldiers Scriptures

Efeserne 6:10-18

10 For øvrig -- bli sterke i Herren og i hans veldes kraft!

11 Iklæ eder Guds fulle rustning, så I kan stå eder mot djevelens listige angrep;

12 for vi har ikke kamp mot blod og kjød, men mot makter, mot myndigheter, mot verdens herrer i dette mørke, mot ondskapens ånde-hær i himmelrummet.

13 Ta derfor Guds fulle rustning på, så I kan gjøre motstand på den onde dag og stå etter å ha overvunnet alt.

14 Så stå da omgjordet om eders lend med sannhet, og iklædd rettferdighetens brynze,

15 Og ombundet på føttene med den ferdighet til kamp som fredens evangelium gir,

16 og grip foruten alt dette troens skjold, hvormed I skal kunne slukke alle den ondes brennende piler,

17 og ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord,

18 idet I til enhver tid beder i Åden med all bønn og påkallelse, og er årvåkne deri med all vedholdenhets og bønn for alle de hellige,

Salmenes 91

1 Den som sitter i den Høiestes skjul, som bor i den Allmektiges skygge,

2 han sier til Herren: Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til!

3 For han frir dig av fuglefangerens snare, fra ødeleggende pest.

4 Med sine vingefjærer dekker han dig, og under hans vinger finner du ly;

hans trofasthet er skjold og vern.

5 Du skal ikke frykte for nattens redsler, for pil som flyver om dagen,

6 for pest som farer frem i mørket, for sott som ødelegger om middagen.

7 Faller tusen ved din side og ti tusen ved din høire hånd, til dig skal det ikke nå.

8 Du skal bare skue det med dine øine, og se hvorledes de ugudelige får sin lønn.

9 For du, Herre, er min tilflukt. Den Høieste har du gjort til din bolig;

10 intet ondt skal vederfares dig, og ingen plage skal komme nær til ditt telt.

11 For han skal gi sine engler befaling om dig at de skal bevare dig på alle dine veier.

12 De skal bære dig på hendene, forat du ikke skal støte din fot på nogen sten.

13 På løve og huggorm skal du trå; du skal trå ned unge løver og slanger.

14 For han henger fast ved mig, og jeg vil utfri ham; jeg vil føre ham i sikkerhet, for han kjenner mitt navn.

15 Han skal påkalle mig, og jeg vil svare ham; jeg er med ham i nøden, jeg vil utfri ham og føre ham til ære.

16 Med et langt liv vil jeg mette ham og la ham skue min frelse.

Salmenes 18

1) Til sangmesteren; av Herrens tjener David, som talte denne sangs ord til Herren den dag da Herren hadde utfridd ham av alle hans fienders hånd og av Sauls hånd. Og han sa: Herre, jeg har dig hjertelig kjær, min styrke!

2) Og han sa: Herre, jeg har dig hjertelig kjær, min styrke!

3) Herren er min klippe og min festning og min frelser; min Gud er min

klippe, som jeg setter min lit til, mitt skjold og min frelses horn, min borg.

4) Jeg påkaller den Høilovede, Herren, og blir frelst fra mine fiender.

5) Dødens rep omspente mig, og fordervelsens strømmer forferdet mig.

6) Dødsrikets rep omgav mig, dødens snarer overfalt mig.

7) I min trengsel påkalte jeg Herren, og jeg ropte til min Gud; han hørte fra sitt tempel min røst, og mitt skrik kom for ham, til hans ører.

8) Da rystet og bevet jorden, og fjellenes grunnvoller skalv, og de rystet, for hans vrede var optendt.

9) Det steg røk op av hans nese, og fortærende ild fra hans munn; glør brente ut av ham.

10) Og han bøide himmelen og steg ned, og det var mørke under hans føtter.

11) Og han fór på kjeruber og fløi, og han fór hastig frem på vindens vinger.

12) Han gjorde mørke til sitt dekke, rundt omkring sig til sitt skjul, mørke vann, tykke skyer.

13) Frem av glansen foran ham fór hans skyer frem, hagl og gloende kull.

14) Og Herren tordnet i himmelen, den Høieste lot sin røst høre, hagl og gloende kull.

15) Og han utsendte sine piler og spredte dem [fiendene.] omkring -- lyn i mengde og forvirret dem.

16) Da kom vannenes strømmer til syne, og jordens grunnvoller blev avdekket ved din trusel, Herre, for din neses åndepust.

17) Han rakte sin hånd ut fra det høie, han grep mig; han drog mig op av store vann.

18) Han fridde mig ut fra min sterke fiende og fra mine avindsmenn; for de var mig for mektige.

19) De overfalt mig på min motgangs dag; men Herren blev min støtte.

- 20) Og han førte mig ut i fritt rum; han frelste mig, for han hadde behag i mig.**
- 21) Herren gjengjeldte mig etter min rettferdighet, han betalte mig etter mine henders renhet.**
- 22) For jeg tok vare på Herrens veier og vek ikke i ondskap fra min Gud.**
- 23) For alle hans lover hadde jeg for øie, og hans bud lot jeg ikke vike fra mig.**
- 24) Og jeg var ulastelig for ham og voktet mig vel for min synd.**
- 25) Og Herren gjengjeldte mig etter min rettferdighet, etter mine henders renhet for hans øine.**
- 26) Mot den fromme viser du dig from, mot den rettvise mann viser du dig rettvis,**
- 27) mot den rene viser du dig ren, mot den forvendte viser du dig vrang.**
- 28) For du frelser elendige folk, og du fornederer høie øine.**
- 29) For du lar min lampe skinne; Herren min Gud opklarer mitt mørke.**
- 30) For ved dig stormer jeg løs på fiendeskarer, og ved min Gud springer jeg over murer.**
- 31) Gud, hans vei er fullkommen; Herrens ord er rent, han er et skjold for alle dem som setter sin lit til ham.**
- 32) For hvem er Gud foruten Herren, og hvem er en klippe, uten vår Gud?**
- 33) Den Gud som omgjorder mig med kraft og gjør min vei fri for støt,**
- 34) som gir mig føtter likesom hindene og stiller mig på mine høider,**
- 35) som oplærer mine hender til krig, så mine armer spenner kobberbuen.**
- 36) Og du gir mig din frelse til skjold, og din høire hånd støtter mig, og din mildhet gjør mig stor.**
- 37) Du gjør rummet vidt for mine skritt under mig, og mine ankler vakler ikke.**

- 38) Jeg forfølger mine fiender og når dem, og jeg vender ikke tilbake før jeg har gjort ende på dem.**
- 39) Jeg knuser dem, så de ikke makter å reise sig; de faller under mine føtter.**
- 40) Og du omgjorder mig med kraft til krig, du bøier mine motstandere under mig.**
- 41) Og mine fiender lar du vende mig ryggen, og mine avindsmenn utrydder jeg.**
- 42) De roper, men der er ingen frelser -- til Herren, men han svarer dem ikke.**
- 43) Og jeg knuser dem som støv for vinden, jeg tømmer dem ut som søle på gatene.**
- 44) Du redder mig fra folkekamper, du setter mig til hode for hedninger; folkeferd som jeg ikke kjenner, tjener mig.**
- 45) Bare de hører om mig, blir de mig lydige; fremmede kryper for mig.**
- 46) Fremmede visner bort og går bevende ut av sine borger.**
- 47) Herren lever, og priset er min klippe, og ophøiet er min frelses Gud,**
- 48) den Gud som gir mig hevn og legger folkeferd under mig,**
- 49) som frir mig ut fra mine fiender; ja, over mine motstandere ophøier du mig, fra voldsmannen redder du mig.**
- 50) Derfor vil jeg prise dig iblandt hedningene, Herre, og lovsynge ditt navn.**
- 51) Han gjør frelsen stor for sin konge, han gjør miskunnhet mot sin salvede, mot David og mot hans ætt til evig tid.**